

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

Isus e mântuirea

Se vestește pretutindenea vestea cea mare a Evangheliei, prin care întreaga lume este chemată să moștenească viața și fericirea veșnică, dela Tatăl în dar. În tot locul răsună glasul Său, chemând pe oameni la Sine, dar foarte puțini Îl aud și-L înțeleg. Majoritatea depune foarte puțin interes, ba chiar de loc, pentru a primi aceea fericire. Și, de ce? Pentru că Satana îi are în stăpânirea sa. Tot ce are el mai rău și mai urât, a pus asupra omenirii. Mărirea, îngâmfarea, răzbunarea, lăcomia, zgârcenia și celelalte grijuri lumești au înăbușit pe cei mai mulți oameni, nelăsându-le posibilitatea de a întrezări ceva mai frumos, mai înalt și mai demn de originea lor divină. Astfel, înnotând în noianul de rele, nu vor să priceapă că mai există o lume, mai există o viață, care va fi răsplata faptelor de acum. Ei trăiesc numai pentru prezent, neaspirând la fericirea deplină și veșnică, promisă

de Tatăl. Și, oare viața acestora este bună, cel puțin, aici pe pământ? Evident că nu. Oare, fericit este zgârcitul, ce nu se'ndură să se'mbrace? Fericit este răzbunătorul și mâni-osul? De loc.

Deci, iubiților, vedeți în ce situație demnă de milă, se află acești oameni ai noștrii. Să rămânem oare neutri în fața acestor nenorociți, să nu căutăm, atât cât putem să'ndreptăm relele? Ba da! Fiecare din noi, dacă este credincios adevărat, simte că ajutorul lui este folositor și socotește chiar ca o primă datorie, să îndrepte pe cei greșiți, să-i readucă la Tatăl.

Astfel, fraților, să nu vă dați înapoi dela nimic: arătați-le celor abătuți ceea ce este rău și ce este bine, îndemnați-i la înfăptuirea acestuia, rugați-vă Domnului pentru ei și mai cu seamă, faceți-le cunoscut pe bunul și blândul Isus. Voi, cei cari Îl cunoașteți și-L iubiți, arătați păcătoșilor că numai El este în stare să-i mântuiască, numai el îi poate face fericiți pe deplin.

Intoarceți-i cu gândul și cu inima spre dânsul! Nu vă temeți greutatea îndeplinirii acestei misiuni, căci Domnul Isus este cu voi și veți reuși.

Faceți-i să recunoască nemernicia lucrurilor pământești și faceți-i să privească spre sângele, ce curge pe Golgota, sânge cei-i va spăla de toate necurătențiile lor, căci este cel vărsat de Fiul, prin puterea căruia toate pot fi schimbate. El singur poate lecui de patimi, El singur este medicul ce-și scapă totdeauna dela peire bolnavii supuși. Deci, fraților, să căutăm a-i îndreptă pe toți către Isus, izvorul mântuirii, atât cât putem și azi încă, curând, căci poate mâine va fi prea târziu.

De aceea, acela, care-și iubește aproapele, să se sacrifice pentru îndreptarea lui, căci: „Nimenea nu are o iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi“ Ioan 15, 13. și astfel să-i readucă la Tatăl, spre a fi mântuiți, după cum a zis Isus: „Duceți-vă în toată lumea, predicați evanghelia la toată făptura. Cine va fi crezut și va fi fost botezat, se va mântui, iar cine nu va fi crezut, va fi osândit“. Marcu 16, 15, 16.

Elena Iacob.

Lucrați până e ziuă

În viața aceasta este timpul ca să lucrăm pentru mântuirea noastră și pentru mântuirea altora. Dela copii

lui Dumnezeu se cere lucru, nu numai vorbe. Acela care îi place mult vorbele goale, de regulă nu-i place lucru, iar pe cei ce lucrează mereu, el îi vorbește de rău. Apostolul Pavel spune, că Impărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere. Adecă în lucru, și în fapte pe cari le prevede și le cere Evanghelia lui Dumnezeu. Oh! câți creștini ai vorbelor ai numelui frumos și ai lăudăroșiei sunt astăzi, dar cărora le lipsește atât puterea în lucru cât și în faptele de creștini.

Lucrul și faptele nu trebuie lăsate la voia întâmplării, căci ele trebuie ca să fie produsul unei vieți noi, a celui iertat, mântuit și plin de o nouă viață din viața lui Isus. Fraților! Acuma este timpul cel mai potrivit, ca să ne mai punem la Lucrul Domnului cu toate puterile, aducând sufletele pierdute la Isus, care a murit pentru cei pierduți. El așteaptă, ca să lucrăm fiecare în raport cu puterea noastră, la mântuirea celor depărtați de El. Acesta este lucrul Domnului; la care ni se cere, voință, putere și jertfă, materială și spirituală. Iar acestea toate le primim dela El, noi doar trebuie ca să voim.

Iar acei creștini de nume, cari spun în gura mare că ei pot lucra în aceasta lucrare și fără de ajutoare și jertfe materiale, sunt niște mincinoși; căci pe lângă jertfele spirituale avem lipsă și de forță (putere)

de ajutoare materiale. Lucrarea mântuirii dela început a fost susținută și ajutată din darurile celor mântuiți. Vezi Luc 8, 1—4; Mat. 22, 38; I. Ioan 3, 18; I. Tim. 5, 17—18; I. Cor. 9, 7, 9, 10, 13—14; 16, 1—2; II. Cor. 9, 5, 6—15 etc. etc. Deci a lucra în lucrul Domnului însemnează, mai întâi a fi tu un mântuit, apoi a trăi o viață curată plăcută lui Dumnezeu; dăruind și jertfind din avutul nostru, pentru cauza Evangheliei, ca să se poată vesti tuturora iertarea ce o pot primi dela Domnul Isus toți cei cari vor veni la El crezând.

I. Mârza

„Bătrânii” după Noul Testament și însemnătatea acestora, în timpul prezent.

Prel. după Der Hbte de P. Boșorogan.

(Urmare.)

Așadară un bătrân era totodată și un învățător. Tit. 1, 9. se zice despre un bătrân: „El trebuie ca să se țină de Cuvântul lui Dumnezeu adevărat și potrivit cu învățătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învățătura sănătoasă, și să înfrunte pe potrivnici”. Lozinca bătrânilor era: „Iar noi vom stăruii necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului”. Fapt. 6, 4. De datorința bătrânilor se ținea și cercetarea pe la casele și paturile celor bolnavi

din biserică. Cei bolnavi chemau la ei pe bătrânii bisericii, cari le serveau în așa cazuri cu rugăciuni făcute cu credință, mângâind și îndemnându-i îi întăreau în credință. (Ceiace era o adevărată ungere cu untdelemn, a acelu bolnav). In ep. Iacob 5, 14. cetim: „Este vre unul printre voi bolnav? Să cheme pe presbiterii (bătrânii) bisericii; și să se roage pentru el, dupăce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. *Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate*”.

Mai departe, la serviciul bătrânilor aparținea, alegerea și eliberarea nouilor presbiteri (bătrâni) în slujba de bătrâni; prin punerea mâinilor I. Tim. 4, 14. zice: „Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea mâinilor de către ceata presbiterilor (bătrânilor). Pavel încă aparținea la ceata bătrânilor, cari au îndeplinit punerea mâinilor peste Timotei. El scrie lui Timotei: „De aceia îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele. 2 Tim. 1, 6. Tot de datorința bătrânilor se ținea și supavegherea disciplinară a bătrânilor, ce erau puși în Lucrul Domnului. Pavel scrie lui Timotei: „Impotriva unui presbiter (bătrân) să nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori. Pe cei ce păcătuiesc,

(adeca pe bătrâni) muștră-i înaintea tuturor (bătrânilor) ca și ceilalți să aibă frică (a păcătuit). „Tim. 5, 19, 20. Așa traduce și Albrecht și Menge (mari scriitori și cercetători ai Scrierilor Sfinte) iar B Weis notează: „Că așa trebuie ca să se îndeplinească disciplina, față de acei presbiteri cari ar cădea în oarecari greșuri, abateri sau păcate. Adeca să se înțeleagă, că bătrânii (presbiterii) cari sunt cunoscuți sub numirea de lucrători sau predicatori, nu pot fi puși sub disciplină (dacă ar fi chiar și numai muștrare) de către biserică, ci ei vor fi cercetați, muștrați sau puși sub disciplină, de către ceata celorlalți presbiteri, desigur dacă vina lor se poate constata prin mărturia a doi sau trei martori. Disciplina aplicată asupra unui presbiter, constă prin chemare la ordine (atragerea atențiunei), din eschiderea din rândul bătrânilor, sau chiar eschidere din sânul bisericeii. Prima se aplică în cazul de abateri mai ușoare dela serviciul său, a doua în cazuri mai grave și a treia în cazuri foarte grave. Când într'o biserică nu este o ceată de bătrâni, atunci cei doi sau trei martori, cari au constatat vinovăția bătrânului, și cari vor fi în toate drepturile lor membrale, se vor adresa unuia dintre acei bătrâni care are chemarea de-a conchema laolaltă ceata bătrânilor, cari vor rezolva cauza adusă înaintea lor. Comunitatea străveche, avea în aceasta slujbă,

presbiteri activi, cari nu aveau altă ocupație, decât serviciul Evangheliei și mai avea și presbiteri voluntari, cari făceau slujbă de bătrâni alătura de ocupațiile lor celea pământeste! La fel Comunitatea străveche avea bătrâni (presbiteri) salarizați, și avea bătrâni nesalarizați. Intre cei salarizați, cari lucrau activ în aceasta slujbă, fără a mai avea și slujbă, amintim pe Petru și într'un înțeles mai larg și pe Pavel. Iar între cei nesalarizați, cari lucrau voluntar și pe lângă slujba de bătrâni, își lucrau și toate lucrurile lor de natură vremelnică (pământescă), între aceștia amintim pe Filimon și pe Gaiu. Funcția de episcop, care prevede pe supremul conducător în comunitate, nu este cunoscută în Sfânta Scriptură și este o organizare ivită după timpul apostolic. (Timpul apostolic se pricepe, începând cu A. D. 30—100) Prima dată apare cuvântul de episcop ca supremul conducător duhovnicesc al comunității, căruia atât diaconii cât și bătrânii îi erau supuși, în cartea lui Ignat din Antiochia, care a murit se pare, în anul 107 după nașterea lui Christos. Celea trei grade de funcție, după Ignat apar ca o necesitate indispensabilă în comunitatea creștină, devine ordin legislativ; care este o abatere dela temelia apostolică și dela comunitatea străveche. Noi însă vom rămânea în învățatura apostolică. În biserici mai mari, bătrânii formau

un sfat al bătrânilor, care era format după asemănarea sfatului bătrânesc al evreilor. Cuvântul *Presbyteron* egal cu „bătrânesc“ sau „sfatul bătrânilor“ vine de trei ori în noul Testament: (în traduceri mai noi, sobor, ceată bătrânilor etc.) Luc. 22, 66; Fapt 22, 5; I. Tim. 4, 14. Apostolii, cari încă se numeau bătrâni, lucrau împreună în sfaturile bătrânilor.

Nu numai tinerii au primit chemarea la slujba de bătrâni, ci și frații mai bătrâni au fost chemați de Dumnezeu la aceasta slujbă. Vrem noi ca să rămânem la temelie comunității străvechi; atuncia trebuia ca și frații mai bătrâni cari au fost chemați de Dumnezeu, să-i eliberăm, ordinându-i la aceasta slujbă, și atuncia când ei nu au pregătirea lor duhovnicească câștigată în seminar; ba chiar și atuncia când ei nu pot ocupa aceasta slujbă în mod activ. După terminarea seminarului încă numai așa persoane este permis ca să fie ordinate și eliberate în aceasta slujbă, cari au dovadă din partea bisericei, că sunt plini de Duhul Sfânt și că de Dumnezeu sunt ei chemați la slujba de bătrâni.

Domnul să dăruiască bisericilor noastre mulți bătrâni, cu însărcinarea dela Dumnezeu: „Păstoriți turma lui Christos, peste care v'a pus Duhul Sfânt!“ Sfârșit.

Rugăciune.

I

La tine vin cu umilintă,
Părinte, vecinic iubitor,
Și cu a mea fierbinte rugă.
Te laud c'ai fost îngăduitor.

II

O, cât de bun ești Tu Părinte!
Când eu Te prigoneam mai rău,
Tu nu ai luat nimic în seamă,
Ci m'ai făcut copilul Tău.

III

Iți mulțumesc, scumpe Părinte,
De toate ce-ai făcut cu mine,
Un lucru Te mai rog acuma:
Ține mă pe veci la Tine!

IV

Cu'nțelepciune dela Tine,
Invață-mă a te servi.
In credință și-umilintă,
Te rog, Tată, să mă ții!

Elena Iacob

Lumea la venirea lui Isus

II Petru 3:13—14

1. Noul Testament vorbește de două lumi. Cel ce voește a se gândi corect trebuie să se gândească la lumea prezentă în care noi acuma trăim și la alta lume spre care călătorim. Și dacă noi observăm de aproape, gândindu-ne la lumea ce va veni, neglijind aceasta lume, atuncia noi cu toții avem unele da-

torințe de îndeplinit. În aceasta lume noi avem o statornicie și responsabilitate mare. Acestea pe noi nu trebuie să ne descurajeze, nici a ne înfrica de Dumnezeu. Însă noi ne amintim că lumea de acum se va distruge. Aceasta nu este o materie de închipuire, ci o descoperire. Isus Christos a învățat cât timp a durat serviciul Lui pe pământ, despre acest mare fapt. Ea a fost învățătura lui Ioan și Petru care a umblat cu Isus. Ea a fost în învățătura lui Pavel. Ea a fost în convingerea conștiinței lui în tot timpul. El a privit totdeauna spre „ziua aceea”, care va semna sfârșitul celor vechi. El s'a gândit ca la ziua cea mai înaltă și la răsturnarea globului pământesc. Acest adevăr este primit de fiecare biserică creștină cu teamă și bucurie. Noi privim sfârșitul acestor lucruri vechi. Noi vorbim despre ele ca de sfârșitul lumii.

2. Ea va fi o zi de bucurie pentru cei buni. Nedreptățile cele de demult vor fi făcute în dreptate. Cele din urmă vor deveni primele. Dreptatea se va vedea în triumf și dreptatea va secera plata celor drepti. Ea va fi o zi supremă de recunoștință a lui Christos. El va fi văzut de toți oamenii ca Rege al Regilor și Domn al Domnilor. Fiecare ochiu îl va vedea pe El, chiar și cei ce l'au persecutat pe El pe acest pământ.

3. El a văzut crucea prin întunec ce omul nu a putut vedea. El a

auzit gloata, chiar de timpuriu, strigătele batjocurilor și răsul împrejurul crucii, ce nimenea altul nu a auzit. El a cunoscut că, calea persecuției va fi o cale victorioasă și după ce își va vărsa sângele de acolo va veni puterea triumfului. Și aceasta a fost speranța care i-a susținut pe urmașii lui Christos din toate veacurile. Noi nu vedem încă toate lucrurile puse sub El. Conflictele nu sunt liniștite. Gloata nu tace a striga: „Răstignește-l pe El”. Soldații înarmați trag sorțul între ei și aruncă câștig pe vestmintele Lui. Trecând mulțimea, îl privea cu dispreț și mergeau la ocupațiunile lor indiferenți.

Dar El nu va fi așa la sfârșitul lumii. Că piatra a fost răsturnată de pe gura mormântului, unde corpul lui a fost așezat, așa fiecă dușmănie, forță sau obstacol, va fi aruncat la o parte, prin puterea Lui. Și gloria care omul a avut-o cu ajutorul dela El, va fi dată lui în aceea oră, atunci va apare cel mai înalt lucru de pe pământ și ruina desăvâșită a dușmanilor Lui.

4. El va veni în putere și glorie mare. Pe lângă învierea lui Christos, atâta în Noul Testament, înțelegem și alta înviere. Cei ce sunt în mormânt, la sfârșit se vor scula din morți, prin puterea lui Christos. El este Fiul Omului. El este capul uman al neamurilor. El are autoritate peste buni și răi a face cu ei ce El voiește, conform principiilor eterne ale drep-

tății prin care universul este condus. La venirea lui Christos, cei din urmă, El va scula pe toți cei din morți.

5. Aceasta sculare din morți va fi urmată de o deosebire a celor drepti de cei răi. În aceasta lume dreptatea și nelegiuirea sunt asemănate cu grâul și neghina, care cresc în acelaș câmp. În multe locuri rădăcinele cresc două intercalate și de-o parte și de alta. Însă de fapt este deosebire unele de altele. Ele sunt separate de caracter. Grâul și neghina niciodată nu sunt acelaș. Ele sunt separate în caracterul vieții lor. Ele cresc mai mult și mai mult deosebite unele de altele. La sfârșitul vieții omului dreptatea este făcută în dreptate a lui și nedreptatea omului în nedreptate a lui. În timpul din urmă când Christos își va termina lucrul Lui, nu acuma ca Mântuitor însă ca judecător. Sfârșitul nu poate apare îndată. El apare la „Sfârșit“, sfârșitul tuturor încercărilor și a invitațiunelor, la toate promisiunile Harului Său.

6. Nedreptatea va merge în chin de finitor dela D-Zeu. Aceasta va fi pedeapsa. Aceasta sunt faptele la care ei sunt condamnați. Aceasta este lădul în care nedreptatea va fi muncită. Christos nu va fi dus înaintea justiției. El care a fost milostiv ca un Mântuitor nu va fi cruțător ca un judecător. Un judecător nu face personal o pedeapsă. Ea este lege care aplică pedeapsă. Judecătorul numai

declară. Nedreptatea este aleasă afară din rândul, dreptății, credinții, adevărului și iubirei. Și pedeapsa nedreptăților este răsplătită, în cea zi mare la sfârșitul tuturor lucrurilor.

Tr. din Englezește:

A. Zdrănc.

Păcatul lui Iuda.

Lăcomia (Zgârcenia)

de I. Lăzărescu (Clopotiva).

Acest păcat mare, care este egal cu omorul și cu adulterul, în Noul Testament se găsește chiar printre cei dintâi următori a lui Christos. Deși este zgârcenia o boală foarte primejdioasă, cei bolnavi, nu prea pun mare efortare ca să scape de ia; chiar nici cei cari se numesc copii Domnului, nu sunt cruțați de aceasta lepră urâtă. Medicii spun că, oamenii cei mai săraci sunt mai expuși la toate boalele decât cei mai avuți; din cauza că cei mai săraci nu se pot hrăni în deajuns și toate boalele pătrund mai cu ușurință în corpul lor. Nu știm însă dacă medicii când au spus acestea, au ținut seamă de aceasta boală de zgârcenie, care nu atinge numai corpul, ci molipsește și sufletul celui bolnav. Este foarte adevărată afirmația medicală, că sârmanilor oameni mai săraci, demultori nu le ajunge ca să-și hrănească corpurile indeajuns; însă este ceva ciudat (de mirare) că boala

zgârceniei, prinde mai mult în păturile celor mai bogați. Zgârcenia este un păcat acoperit și foarte periculos, care roade la inima omului, ca viermele la rădăcina plantei. Precum planta roasă de viermele distrugător, nu se poate cunoaște dintre celealalte, numai dacă este privită mai deaproape; tot asemenea și zgârcitul nu se cunoaște dintre ceialelți oameni, numai dacă este privit foarte de aproape, atuncia se poate observa că nu are viață în el, ci doar numai numele...

Leproșii din timpul vechiu, trebuiau ca să-și mărturisească boala lor, purtând hainele sfâșiate și cu capul descoperit strigau, necurat, necurat; erau scoși afară din tabără și locuiau singuri. Levit. 45, 47. De ce oare ar fi tolerați leproșii (zgârciți) zilelor de azi, ca să fie printre poporul cel sănătos al Domnului? Dece să nu fie scoși și ei afară din tabără, purtându-și golicuinea rușinei lor?? Veți răspunde poate, „lăsați neghina printre grâu, până la seceriș, că tot nu va putea intra în grânarul Domnului“. Așa va și fi, dar aceasta să o știe toți cei cari se aseamănă cu Iuda, care fiind în casa lui Simion și văzând pe femeia care făcea un dar de mare preț lui Isus, fiindcă inima lui era roasă de viermele lăcomiei, a făptuit cel mai mare păcat, a plecat și a vândut pe Domnul, pentru un preț de zece ori mai mic decât prețul darului adus de femeie lui Isus. Vedeți sfârșitul lui Mat. 27, 5.

Anania zgârcitul, încă n'a putut înșela pe Dumnezeu, ci zgârcenia l'a dus la moarte. Pe tânărul bogat, tot zgârcenia l'a dus la moarte. Pe tânărul bogat, tot zgârcenia îl oprește de-a intra în Impărăția lui Dumnezeu. Marcu 10, 21, 22, 23. Sărmanul bogat, ar fi voit ca să între în Impărăția lui Dumnezeu, dar avuția lui să fie folosită în împărăția diavolului.

(Va urma.)

Fărămifuri

Omul fără conștiință, nu mai știe deosebi binele de rău, dreptatea din nelegiuire; este ca orbul fără vedere, care nu știe deosebi ziua de noapte.

* * *

Satana este legat, dar subalternii cutreeră lumea.

* * *

Cei nechibzuiți cad în mregea celui rău. Cel păcătos și yinovat, acuză și vorbește de rău pe toți. Dar cel mântuit, ajută sufletele necăjite a se ridica.

* * *

Plantele și arborii verzi, precum și toate ființele vii, se bucură și beneficiază de căldura soarelui până-când și picurii de ploaie; așa oamenii credincioși primesc căldura Evangheliei și cresc în harul lui Dumnezeu.

* * *

Răutatea omului nu-l lasă în pace, ci face din el un fugar pe pământ.

Necrolog

În ziua de 3 August am primit trista veste, că scumpul și iubitul nostru frate *Vasile Berbecar*, a trecut la celea vecinice. În gara Arad, a fost lovit mortal de un tren. Cu frațele Berbecar s'a stins unul dintre cei mai buni și harnici pioneri din câmpul de lucru al Evangheliei lui Christos.

Evanghelia a fost vestită prin el la mulți păcătoși, iar cultura baptistă prin el a fost ridicată mult. În urma sa a lăsat pe iubita lui soție și un număr de copii, cari au lipsă de spriginul nostru. Dumnezeu să mângâie pe cei rămași, iar pe noi să ne îndemne ca să-i ajutăm cu ce putem.

P. Boșorogan.

Știri externe.

Conferință internațională în contra falsificatorilor de bani. Acuma nu de mult, s'a ținut în Genova conferința poliției Europene, pentru înfrângerea falsificării banilor. Așa-se vede, sunt mulți bani falși. (Ce a fost întâi? Bani falși ori oameni falși? Fi-vor bani falși, dacă nu vor mai fi oameni falși?)

*

Moneda statului Vatican. (Vatican, palatul papal). Noul stat al Vaticanului, începând cu luna Martie a pus în circulație și banii săi de aur, argint, de nichel și de bronz. (Locții-

torul lui Petru acuma nu mai poate să zice, că „Aur și argint nu am“).

*

Jandarmul asasin (Ucigaș) cere Biblie. Nu de mult au executat pe un geandarm ucigaș în orașul Pécs (Ungaria) care în săptămânile din urmă a vieții sale în închisoare, a cerut Biblia. Ce mare pagubă, că mulți oameni numai așa îarziu încep a prețui Cuvântul lui Dumnezeu.

*

Sărbătorirea eroului nicotinelui. Cu mare mirare am cetit anunțul care dă în știre, că într'una din școlile principale ale Parisului, au serbat iubileu de 400 ani a lui Jean Nicot, fostul ambasador al Franței la Lisabona. Precum se știe, Nicot n'a fost un diplomat vestit, ca să reclame serbarea centenarului, în schimb cu părere de rău, a avut o reușită mondială, cu aceia că a adus tutunul (tăbacul) din America în Europa. Otrava din tutun încă este numită cu numele lui (Nicotină). *Mulți din cei otrăviți cu aceasta otravă, ar da mult ca să poată scăpa de ia și nu pot, dar câți au venit la Domnul, au fost curățiți și de aceasta lepră rea, care omoară pe oameni încet încet; tutunul atacă foarte tare plămânile inima și creierul. Cei ce ați scăpat prin Domnul de aceasta boală, daț-I Lui Slavă; iar cari voiți să scăpați de ia, veniți degrabă la Isus).

*

Creștini? Ucenicii pentru întâiași dată, au fost numiți creștini în Antiohia. Fapt. 11, 26. Acest nume l-au primit învățăceii, următorii lui Isus. Și astăzi? Mii și mii milioane și milioane se numesc creștini. Indivizi, cari își trăiesc viața fără de Christos, cari pe Christos nu pun nici un preț, mulți cari în biserică doar nu pășesc niciodată, nu se roagă niciodată, cari pomenesc Numele lui Dumnezeu numai când înjură (suduie, blestemă), se numesc creștini. Sunt oameni, cărora nu le vine în minte aceia, că față de Dumnezeu, ei au datorii și totuși se numesc creștini. A fi creștin înseamnă a fi expus ca piatră de poticnire tuturor celor ce trăiesc acelaș fel de viață, descrisă mai sus. Deși nimic în lume nu este mai personal, ca decât să fi creștin! Creștin este acela, care crede personal în Domnul Isus Christos și în deplină cunoștință și conștiință, urmează Lui. Numai așa oameni au fost numiți în Antiohia creștini.

Știri din comunitate.

La fondul de zidirea casei săracilor, au mai dăruit: Soc. Femeilor „Marta” Sebeș 1000 lei, Familia Iacob Ciortea Alba-Iulia (Partoș) a votat, că precum le va fi fata scroafele ei, vor dăruia dela fiecare câte un purcel pentru casa săracilor, Dumnezeu le-a dat, și ei au plătit votul lor; au pus un purcel la loterie, pentru care s'a

încasat suma de 600 lei, cari au fost vărsați la fondul mai sus amintit. Acuma le-a fâtat a doua scroafă, dela care încă au pus un purcel la loterie. (Cel dintâiu a fost câștigat de sora Mariți Șamu din Alba-Iulia). Câte lipsuri ar putea fi acoperite dacă ar fi mai mulți frați cari se voteze lui Dumnezeu din ceia ce le-a dat și să-și plătească votul făcut, ca fratele și sora Ciortea. Dela familia Ioan Hațegan Alba-Iulia 500 lei, Soc. Fem. Jina 400 lei. La Glasul Evangheliei ajutor Demeter Ferenc Peștiș 10 lei.

*

Botez. În ziua de 21 Iunie, frații din comuna Almașul-Mare, au avut un botez frumos, au fost botezate 11 persoane. Toți din aceeaș comună. O mulțime de frați din mai multe părți au venit să se bucure la aceasta serbare. Botezul a fost îndeplinit de cătră fr. Pavel Boșorogan. Iar corul din Alba-Iulia a împodobit serbarea, cu cântări frumoase.

*

În ziua de 28 Iunie surorile din Daia Română au dat o frumoasă serbare, la care s'au vîndut o mulțime de lucruri de mîna, lucrute de harnicile surori din societate; din a căror venit se va a.uta fondul de zidire a bisericii din loc. La aceasta serbare a luat parte și fr. președinte al Comunității P. Boșorogan, care a dat multe sfaturi bune și folositoare, atât surorilor, cât și fraților.

*

În ziua de 12 Iulie s'a ținut cununia sorei Istina Sirbu cu fr. Ilie Mara în comuna Blândiana, actul căsătoriei a fost îndeplinit de cătră fr. P. Boșorogan, care a arătat pe larg, atât originea căsătoriei, cât și datorințele soților unul cătră altul și cătră Dumnezeu. La masă au luat parte și o mare mulțime de fruntași de seamă din comună, cari au petrecut împreună cu frații, în modul cel mai frumos. Corul din Alba-Iulia a împodobit serbarea, atât la biserică, cât și la masă. Masa s'a ținut la casele D-lui primar, care este cumnatul miresei și totodată un bun prieten al Domnului.

În ziua de 19 Iulie frații din comuna Balomir și jur, au avut înădăită bucurie; cu ocaziunea ordinărei a fratelui Petru Ivanc din Clopotiva și a botezului a 12 suflete în apa Streiului. Ordinarea s'a ținut înainte de masă, de cătră fr. președinte al Comunității P. Boșorogan, care a pus mai multe întrebări fratelui candidat, iar fratele a răspuns cu mare evlavie la toate, încât frățietatea dădea laudă Lui Dumnezeu, pentru lucrările Sale între oameni. Botezul a fost îndeplinit tot de fr. P. Boșorogan, ajutat fiind și de fr. Teodor Vancă. Serviciul la apă a fost ținut de fr. I. Mirza.

*

În ziua de 26 Iulie frații din comuna Ohaba jud. Alba, au avut un

botez, au fost 17 persoane, botezul a fost îndeplinit de fr. Gligor Cristea.

*

În ziua de 26 Iulie s'a ținut primul botez biblic în comuna Lunca-Negoiului, au fost botezate 23 persoane, de cătră frații P. Boșorogan și D. Cornea. Aci autoritățile locale (notarul și jandarmi) au încercat a opri botezul ca să nu se facă în locul ales, ci să mergem ori din jos, ori din sus de comună; prezentându-se însă fr. președinte P. Boșorogan casa comunală, în fața D-lui notar și D-lui plotoner, (unde a fost primit într'un mod civilizât) am fost liberi a ținea botezul; în locul cel mai potrivit. Pentru care dă laudă lui Dumnezeu.

*

În ziua de 2 August a. c. biserica noastră a avut o zi de mare înălțare sufletească, prin faptul că Domnul a adăugat la poporul Său, încă 10 suflete, cari după ce au depus o bună mărturisire despre credința lor în Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu, au fost botezați în numele Sfintei Treimi, de către fr. P. Boșorogan președintele comunității Alba-Iulia și fr. Cornea, lucrătorul cercului Hațeg.

Aceasta serbare care a avut loc sub cerul liber; pe lângă bogatele cuvântări ținute de susnumiții bărbați, din cuvintele scrise în Sfânta Evanghelie după Mat. 3:1—11 a fost împodobită de frumoasele imnuri religioase, întonate de corul vocal și

instrumental al acestei biserici, sub conducerea dirigintelui P. Stoica.

În ziua de 3 și 4 Aug. am avut fericirea să avem încă pe fr. președinte în mijlocul nostru, care prin cursurile educaționale ținute în aceste două zile, a îmbărbătat pe credincioși la o viață de sfințenie prin muncă și jertfă.

Rugăm pe Domnul să dea binecuvântare peste noii veniți în biserica Sa și peste osteneala copiilor Săi.

E. L.

*

Deva, în ziua de 23 August frații din acest oraș au avut privilegiul de a se bucura mult, cu ocaziunea botezului ținut la apa Mureșului, au fost botezați 7 suflete, de către fr. P. Boșorogan. La aceasta bucurie au luat parte o ceată mare de frați din 30 comune. Tot serviciul s'a ținut afară în liber.

*

Cricău, tot în ziua de 23 August a fost și în aceasta comună un botez, au fost botezați 5 persoane, prin fr. G. Cristea.

*

Încă un paș înainte. În ziua de 23 August Dumnezeu a binecuvântat comuna Cricău, cu aceia că au avut primul botez biblic. Au fost botezate 5 persoane prin fr. G. Cristea ajutat de fr. I. Ciortea care a cetit de la Mat. 3, 1—10 și Fapt. 2, 37—41. Intorcându-ne dela apă, în grădina

fratelui Miron Drăgan, s'a desfășurat un program foarte frumos, între altele a fost dat o frumoasă piesă „Strugurele din Canaan” care a pus mult în mișcare pe toți cei de față. Pe urmă strugurele au fost tras la sorti, iar prețul lui împreună cu o colectă, au fost date pentru ajutarea misiunii și a comunității noastre. Face-ți toți la fel. Primarul din aceasta comună, a dat dovezi că știe respecta atât legea cât și dreptatea.

Gligor Cristea.

AVIZ.

Aducem la cunoștința fraților din Comunitatea noastră, fostul nostru casier, Aurel Drîmbărean, din cauza ocupațiunii aglomerată; ș-a dat demisia și în locul lui a fost ales ca cassier comunității fr. Ioan Oprean, Str. București Nr. 1.

*

Rugăm pe frații cari nu și-au achitat abonamentul la Glasul Evangheliei, ca să ne trimită costul cât mai îngrabă, căci nu putem scoate revista fără bani.

*

Se caută un lucrător ceasornicar, care se știe conduce singur atelierul, să cere ca să fie credincios. Adresa la Comunitate.

